

SLUŽBENI LIST

SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE

Godina XXXI — Broj 36

Ponedjeljak, 5. decembra 1975.

Godišnja pretplata 100 dinara

Cijena ovog broja 10 dinara

Žiro-račun 10000-000-1200

275
Na osnovu člana 349, stav 1. tačka 5. Ustava Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine izdaje

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O VODAMA

Proglasa se Zakon o vodama, koji je dostijela skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine na sjednici Vijeća utruženog rada od 31. oktobra 1975. godine i na sjednici Vijeća opština od 31. oktobra 1975. godine.

FR broj 103

1. oktobra 1975. godine

Sarajevo

Predsjednik

Predsjedništva SRBH,

Rata Duganjić, s. r.

ZAKON

O VODAMA

I — OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Vode su dobra od opšteg interesa i pod posebnom zaštitom, a koriste se za zadovoljavanje opštih i pojedinačnih potreba, pod uslovima i na način propisan ovim zakonom.

Član 2.

Odredbe ovog zakona odnose se na izvorske, stajatekuće, podzemne, zahvaćene atmosferske vode, te vode, vode obalnog mora Jugoslavije u granici Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine (u ovom tekstu: Republike), kao i termalne, mineralne i skovite vode, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

Član 3.

Odredbe ovog zakona odnose se i na korita i obale otoka, jezera, akumulacija i mora, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

Član 4.

Prirodnim vodotocima, prirodnim jezerima, prirodnim izvorima, obalnim morima i podzemnim vodama, kao dobrima u opštoj upotrebi, upravljaju društveno-političke zajednice.

Seoskim vodovodima, javnim česmama i bunarima, kao i drugim javnim objektima za sakupljanje vode za piće, upravljaju mjesne zajednice.

Upotreba i iskorišćavanje vještačkih vodotoka, vještačkih jezera i drugih vještačkih objekata za sakupljanje vode i pripremljenih objekata i postrojenja, vrši se u skladu sa njihovom prirodnom i namjenom pod uslovima i na način koji su propisani ovim zakonom.

Dobrima iz ovog člana može se na osnovu zakona odrediti posebna namjena ili ograničiti njihova upotreba.

Član 5.

Svako pravo na vodu mora se koristiti na racionalan i ekonomičan način, čuvajući njena prirodna svojstva, i tim da se vode u tehnološkim procesima koriste u skladu s postojećim mogućnostima i, u pravilu, višekratno i u raznovrsne namjene, zadovoljavajući prvenstveno čiti društveni interes.

Član 6.

Vodoprivreda, u smislu odredaba ovog zakona, je djelatnost koja se odnosi na korišćenje vode, njenu namjenu, podjelu i način upotrebe, uređenje voda i usklađivanje odnosa u korišćenju i upotrebi voda, kao i zaštitne mjere od štetnog i razornog uticaja vode i zaštitu voda od zagađivanja na području sliva ili dijela sliva, na području više slivova ili cijele Republike.

Vodoprivredna djelatnost u smislu prethodnog stava obuhvata:

1. uređenje voda,
2. upotrebu i korišćenje voda (u daljem tekstu: upotreba voda),
3. zaštitu voda,
4. snabdijevanje vodom,
5. hidrometeorologije,
6. zaštitu od voda,
7. zaštitu od erozija i uređenje bujica,
8. upravljanje, održavanje, projektovanje, planiranje, istrage i osmatranje u oblasti vodoprivreda.

- uže zaštitna zona,
- prva zaštitna zona,
- druga zaštitna zona,
- treća zaštitna zona.

Većina i granice zaštitnih zona iz prethodnog stava utvrđuje skupština opštine.

Član 151.

Na zemljištu uže zaštitne zone mogu uz primjenu propisanih zaštitnih mjera postojati zahvatni objekti, rezervoari, pumpe stanice, pogonske zgrade, trafo stanice, prilazni i unutrašnji putevi i drugi objekti potrebni za rad objekata za snabdijevanje vodom.

Područje uže zaštitne zone mora biti ograđeno radi sprovođenja kontrole kretanja u toj zoni.

Zemljište na području uže zaštitne zone koje se ne nalazi pod objektima mora biti gasijano travom i raslinjem vezanog i plitkog korijena, pri čemu je zabranjena upotreba umjetnog i prirodnog đubriva i hemijskih sredstava za zaštitu bilja.

Član 152.

Na području prve zaštitne zone zabranjeno je:

1. građenje objekata i izvođenje drugih radova (vađenje pijeska, šljunka, kamena i drugih materijala), kao i korišćenje zemljišta na način kojim se ugrožavaju njegove prirodne vrijednosti i režim površinskih i podzemnih voda;

2. držanje stoke, pernate živine i kunića, kao i ispaša stoke,

3. bez pratnje organa milicije i sanitarne ili komunalne inspekcije transportovanje tečnosti koje su po svom sastavu opasne za vodu za piće (nafta i njeni derivati, kiseline i sl.),

4. ispuštanje i prosipanje ulja, kiseline i drugih štetnih i opasnih materija,

5. izgradnja kanala ili polaganje kanalskih vodova za odvođenje otpadnih voda,

6. pranje motornih vozila,

7. deponovanje i istresanje otpadnih materija,

8. kampingovanje i kupanje u vodotocima.

Izuzetno od odredbe prethodnog stava na području prve zaštitne zone može se saditi ukrasno i šumsko drveće, vršiti uzgoj plimatskih voćnjaka i nasada za pčelarstvo i obrađivati poljoprivredno zemljište, ali bez upotrebe umjetnog i prirodnog đubriva i hemijskih sredstava za zaštitu bilja.

Član 153.

Na području druge zaštitne zone zabranjeno je izgrađivati objekte odnosno izvoditi radove i druge radnje iz prethodnog člana, izuzev kampingovanja i kupanja u vodotocima i obrade poljoprivrednog zemljišta uz upotrebu dozvoljene koncentracije vještačkih đubriva.

Član 154.

Na području treće zaštitne zone zabranjeno je:

1. eksploatacija šljunka i pijeska i bavljenje drugih djelatnostima koje bi mogle uticati na režim voda,

2. građenje skladišta za smještaj nafte i njenih derivata i drugih materijala koji bi mogli uticati na režim voda,

3. ispuštanje i prosipanje ulja, kiseline i drugih štetnih i opasnih materija,

4. transportovanje tečnosti koje su po svom sastavu opasne za podzemne vode (nafta i njeni derivati, kiseline i dr.) bez odobrenja i pratnje organa milicije.

Član 155.

Za izdavanje vodoprivredne saglasnosti za izgradnju novih ili rekonstrukciju postojećih objekata i po-

strojenja za javno snabdijevanje vodom za piće potrebno je prethodno utvrditi i

1. izdašnost izvorišta,

2. sadašnju i buduću potrebnu količinu vode za piće,

3. fizičke, hemijske, biološke, bakteriološke i radioaktivne osobine voda,

4. da objekat odgovara propisanim mjerama za obezbjeđenje zdravstvene ispravnosti vode za piće i za zaštitu izvorišta od zagađivanja.

Izuzetno od odredbe prethodnog stava, tehnička dokumentacija za izdavanje vodoprivredne saglasnosti za izgradnju svakog vodovoda mora da sadrži:

1. dispoziciju vodovoda,

2. izdašnost izvorišta,

3. hemijsko-bakteriološki sastav vode.

Izrada tehničke dokumentacije za izgradnju svakih vodovoda mogu vršiti i komunalne organizacije utruženog rada za održavanje i eksploataciju vodovoda i vodoprivredne organizacije.

Član 156.

Odobrenje za upotrebu izgrađenih objekata ili postrojenja za javno snabdijevanje vodom za piće ne može se izdati bez prethodne saglasnosti nadležnog organa sanitarne inspekcije.

Član 157.

Vodoprivredne i druge organizacije koje se bave javnim snabdijevanjem vodom za piće dužne su vršiti dezinfekciju vode za piće i obezbjeđiti stalno i sistematsko vršenje pregleda vode i objekata i postrojenja koji se koriste za snabdijevanje vodom za piće, u cilju stalne kontrole da li odgovaraju propisanim uslovima.

Odredba prethodnog stava odnosi se i na sva druga izvorišta koja služe za snabdijevanje vodom za piće.

Republički organ uprave nadležan za poslove zdravstva propisuje način vršenja dezinfekcije vode za piće, obim, vrste i metode pregleda vode za piće.

Organ iz prethodnog stava utvrđuje, koje organizacije udruženog rada i druge organizacije ispunjavaju uslove za vršenje analize vode za piće.

IV — UREĐENJE REŽIMA VODA NA HIDROMELIORACIONIM SISTEMIMA

Član 158.

Pod hidromelioracionim sistemom, u smislu ovog zakona, smatra se hidrotehnička i organizaciono-tehničko cjelina koju čine prirodni i vještački objekti i druga postrojenja kojima se reguliše režim voda u cilju odbrane od poplava, odvodnjavanja i navodnjavanja zemljišta u svrhu unapređenja poljoprivredne proizvodnje i drugih površinskih i neprivrednih djelatnosti, kao i zaštite i unapređenja prostora na površinskim obuhvaćenim hidromelioracionim sistemom.

Član 159.

Pod hidromelioracionim područjem, u smislu ovog zakona, podrazumijeva se određena hidrografska-geografska teritorija koja čini ekonomsku i proizvodnu cjelinu, a koja obuhvata jedan ili više hidromelioracionih sistema.

Hidromelioracionim područjem mogu biti obuhvaćeni i drugi prostori izvan hidromelioracionih sistema, kojim usljed njihove prostorne povezanosti funkcije sistema doprinose unapređenju njihove poljoprivredne i drugih djelatnosti.

Član 160.

Hidromelioracioni sistem sačinjavaju, pa praviti objekti osnovne i detaljne mreže.

Osnovnim objektima smatraju se naročito: objekti zaštite od poplava, glavni odvodni i dovodni kanali